

אגף רישום והסדר הקרקעות
א חשדרי תשכ"ח = 15 10. 67

רשומות

ה'תשכ"ח

קובץ התקנות

12 באוקטובר 1967

2119

ח' בתשרי תשכ"ח

עמוד

16	תקנות סדר הדין הפלילי (חוקים לענין סעיפים 213 ו-214 לחוק) (תיקון), תשכ"ח—1967
16	תקנות הטוענים הרבניים, תשכ"ח—1967
19	תקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים ומאותתים) (תיקון), תשכ"ח—1967
20	תקנות הטיס (רשימות לעובדי טיס) (תיקון), תשכ"ח—1967
21	תקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר) (תיקון), תשכ"ח—1967
21	תקנות בתי הדואר (תעריפים של משלוח מברקים לחוץ-לארץ) (תיקון), תשכ"ח—1967
22	תקנות בתי הדואר (תעריפים של שירותי הטלקס לחוץ-לארץ) (תיקון), תשכ"ח—1967
23	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ח—1967
23	צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש דן—תל-דן), תשכ"ח—1967

מדור לשלטון מקומי

24	חוק עזר לאשקלון (סלילת רחובות), תשכ"ח—1967
28	חוק עזר לנתניה (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ח—1967
29	חוק עזר לרמלה (שחיטת עופות), תשכ"ח—1967
32	חוק עזר לגבעתי-שמואל (אספקת מים), תשכ"ח—1967
40	חוק עזר לגני-בנה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח—1967
42	חוק עזר ליהוד (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ח—1967
43	חוק עזר למודיעים (אגרת תעודת אישור), תשכ"ח—1967
44	חוק עזר לפרדס-חנה (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ח—1967
46	חוק עזר לקרית-ביאליק (מודעות ושלטים), תשכ"ח—1967
50	חוק עזר לתל-מונד (ביוב), תשכ"ח—1967

חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה—1965

תקנות בדבר קביעת חיקוקים נוספים לענין סעיפים 213 ו-214 לחוק

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 213, 214 ו-227 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה—1965,¹ אני קובע, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, לאמור:

1. בתקנות סדר הדין הפלילי (חיקוקים לענין סעיפים 213 ו-214 לחוק), תשכ"ו—1966² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנה 1, אחרי פסקה (5) יבוא:
„(6) תקנות־שעת־חירום (שירות עבודה), תשכ"ז—1967³;
(7) תקנות־שעת־חירום (הפעלת רכב), תשכ"ז—1967⁴.”

תיקון תקנה 1

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, אחרי פסקה (6) יבוא:
„(7) תקנות־שעת־חירום (שירות עבודה), תשכ"ז—1967;
(8) תקנות־שעת־חירום (הפעלת רכב), תשכ"ז—1967.”

תיקון תקנה 2

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות סדר הדין הפלילי (חיקוקים לענין סעיפים 213 ו-214 לחוק) (תיקון), תשכ"ח—1967.”

השם

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

כ"ז באלול תשכ"ז (1 באוקטובר 1967)
(חמ 70667)

¹ ס"ח 458, תשכ"ה, עמ' 161.
² ק"ח 1824, תשכ"ו, עמ' 702; ק"ח 1855, תשכ"ו, עמ' 830; ק"ח 2047, תשכ"ז, עמ' 2446.
³ ק"ח 2043, תשכ"ז, עמ' 2422.
⁴ ק"ח 2044, תשכ"ז, עמ' 2430.

חוק הדיינים, תשט"ו—1955

תקנות בדבר רישוי טוענים רבניים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 לחוק הדיינים, תשט"ו—1955¹, ולאחר התייעצות עם הרבנים הראשיים לישראל ועם שר המשפטים, אני מתקין תקנות אלה:

1. אדם שאיננו עורך דין לא ייצג בפני בתי הדין הרבניים אדם אחר ולא יטען ולא יעשה כל פעולה אחרת בשמו דרך עיסוק או בתמורה אף שלא בדרך עיסוק, אלא אם כן קיבל רשיון של טוען רבני לפי תקנות אלה (להלן — רשיון).

ייחוד פעולות

2. בית הדין הרבני הגדול יתן רשיון למי שנתקיימו בו התנאים האלה:

מחו רשיון

- (1) הוא תושב ישראל ומלאו לו עשרים ושלוש שנים;
- (2) הוא נשוי או היה נשוי;
- (3) למד בישיבה לפחות 4 שנים, לאחר שמלאו לו שמונה עשרה שנה;
- (4) עמד בבחינות שנערכו על ידי בית הדין הרבני הגדול או על ידי ועדה בוחנת שמונתה על ידי לשם כך;
- (5) מבחינת אפיו ואורח חייו הוא ראוי לשמש טוען רבני.

¹ ס"ח 179, תשט"ו, עמ' 68; ס"ח 430, תשכ"ד, עמ' 140.

3. תקפו של הרשיון יהיה לחמש שנים לפי הלוח העברי החל מאחד בתשרי של שנת הוצאתו; אולם רשאי בית הדין הרבני הגדול לבטל את הרשיון בכל עת לפני תום תקופת תקפו אם הוכח לו כי בעל הרשיון הוא בגדר האנשים שסעיף 5 חל עליהם, ובלבד שניתנה לבעל הרשיון הזדמנות להשמיע דברו.

4. (א) הרשיון יחודש בתום תקופת תקפו, אם הגיש בעל הרשיון בקשה בכתב לבית הדין הרבני הגדול ובתנאי שהמבקש הוא תושב ישראל ואיננו בגדר האנשים שסעיף 5 חל עליהם.

(ב) המבקש חידוש רשיון לא יידרש לעמוד שוב בבחינות האמורות בתקנה 2 (ד), אם הוגשה הבקשה תוך חמש שנים מיום שפקע תקפו של הרשיון הקודם.

5. (א) לא יהיו זכאים לקבל רשיון או לחדשו:

- (1) רב המקבל משכורת ממועצה דתית, מאוצר המדינה או מרשות מקומית;
- (2) עובד המדינה, עובד לשכת רבנות, רשות מקומית או מועצה דתית;
- (3) מי שהורשע בעבירה, שלדעת בית הדין הרבני הגדול, יש עמה קלוו;
- (4) מי שמבחינת אפיו ואורח חייו איננו ראוי, לדעת בית הדין הרבני הגדול, לשמש במקצוע של טוען רבני, ובתנאי שניתנה לו הזדמנות להשמיע דבריו;
- (5) טוען רבני שועדת המשמעת כאמור בתקנה 19 שללה רשיונו — למשך תקופת שלילת הרשיון.

(ב) חבר מועצת רשות מקומית או מועצה דתית לא יהא רשאי להופיע בפני בית הדין הרבני היושב בתחום שיפוטה של אותה רשות מקומית או מועצה דתית.

6. טוען רבני ישמור על כבוד המקצוע וימנע מכל דבר העלול לפגוע בכבוד המקצוע של טוען בפני בתי דין רבניים.

7. טוען רבני יפעל במילוי תפקידיו לטובת שולחו בנאמנות ובמסירות, ויעזור לבית הדין הרבני בעשיית משפט צדק.

8. טוען רבני לא יעשה לעצמו פרסומת כעוסק במקצוע טוען רבני אלא במידה המותרת לעורך דין.

9. לא ישדל טוען רבני, בעצמו או על ידי אחר, כל אדם למסור לידי עבודה מקצועית.

10. טוען רבני ישתמש לציון מקצועו בתואר „טוען רבני” או בתואר לועזי מקביל, וב- תואר זה בלבד. אין בהוראה זו כדי למנוע את השימוש בתואר רבני או בתואר אקדמאי או בתואר שדין אחר מתיר את השימוש בו.

11. טוען רבני לא יעסוק במקצועו בשותפות עם אדם שאינו טוען רבני, ולא ישתף אדם כזה בהכנסותיו בתמורה בעד שירותים, סיוע או תועלת אחרת לעסקו.

12. טוען רבני לא יעסיק במשרדו טוען רבני או עורך דין שרשיונו נשלל ממנו, בתקופת שלילת הרשיון.

- כפלי אתיקה 13. כללי האתיקה המקצועית, כפי שנקבעו על ידי המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין לפי סעיף 109 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א—1961², יחולו על טוען רבני, בשינויים המחוייבים לפי תקנות אלה.
- עבירות משמעת 14. אלה עבירות משמעת:
- (1) הפרת הוראה מהוראות התקנות 6 עד 13 או של דין אחר המטיל חיוב או איסור על טוען רבני בקשר למקצועו;
- (2) כל מעשה או מחדל שאינו הולם את מקצוע הטוען בפני דין רבניים.
- ועדת משמעת 15. שר הדתות יכונן ועדת משמעת בה שלושה חברים:
- (1) שני דיינים של בתי הדין הרבניים האזוריים, שייתמנו על ידי בית הדין הרבני הגדול, אשר יקבע אחד מהם להיות יושב ראש הועדה;
- (2) רב שיתמנה על ידי מועצת הרבנות הראשית לישראל.
- תקופת כהונתם של חברי ועדת המשמעת תהיה שלוש שנים מיום מינוים. 16.
- רכב ועדת המשמעת יפורסם ברשומות. 17.
- ועדת המשמעת תקבע את סדרי הדין לדיוניה, במידה שלא נקבעו סדרים אחרים על ידי בית הדין הרבני הגדול. 18.
- ועדת המשמעת תהיה רשאית להחליט על שלילת רשיונו של טוען רבני שהורשע בעבירת משמעת, לצמיתות או לתקופה מסוימת. 19.
- פסק-דין של ועדת המשמעת יהיה נתון לערעור בפני בית הדין הרבני הגדול. 20.
- קובלנה נגד טוען רבני בשל עבירת משמעת תוגש על ידי מנהל בתי הדין הרבניים או בא-כוחו, או על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בא-כוחו, בין ביזמתם הם ובין על פי תלונת אדם אחר. 21.
- העובר על תקנה 1, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 500 לירות. 22.
- מי שערב תחילתן של תקנות אלה היה לו רשיון לפי תקנות הדיון של בתי הדין הרבניים, תש"ד—1960, ועסק כטוען יראו אותו כאילו קיבל רשיון לפי תקנות אלה מיום תחילתן. 23.
- לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטוענים הרבניים, תשכ"ח—1967". 24.

זרח ורהפטיג
שר הדתות

י"ד באלול תשכ"ז (19 בספטמבר 1967)
(חמ 77720)

² ס"ח 347, תשכ"א, עמ' 178.

פקודת הבטיחות בעבודה, 1946

תקנות בדבר הסמכה להפעלת עגורנים ולמתן איתות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 55, 66, 67 ו-81 לפקודת הבטיחות בעבודה, 1946¹, וסעי' פים 14 (א) 27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 10

1. בתקנה 10 לתקנות הבטיחות בעבודה (עגורנים ומאותתים), תשכ"ז—1967³ (להלן — התקנות העיקריות); בפסקה (4), במקום „קורס מקצועי” יבוא „קורס לענייני בטיחות במתן איתות”.

החלפת
תקנה 11

2. במקום תקנה 11 לתקנות העיקריות יבוא:

11. (א) מי שביום תחילתן של תקנות אלה מלאו לו עשרים שנה והוא עבד במתן איתות ששה חדשים תוך שנה שהסתיימה ביום ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968) זכאי, על אף האמור בתקנה 10, להסמכה זמנית למתן איתות לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים, אם הגיש בקשה לכך עד תום השנה כאמור.

„העובדים
כבר במתן
איתות

(ב) הרשם רשאי לסרב למתן הסמכה זמנית כאמור בתקנה משנה (א) אם הוא סבור, בין על פי תוכן הבקשה על נספחיה ובין על פי מקור אחר, שאין המבקש מתאים למתן איתות.”

תיקון תקנה 12

3. בתקנה 12 לתקנות העיקריות —

(1) במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ב) הבדיקה הרפואית של המבקש הסמכה כעגורנאי ובדיקת הבקורת הרפואית יכללו את הבדיקות הרפואיות והמעבדתיות המפורטות בתוספת השניה; והבדיקה הרפואית של המבקש הסמכה למתן איתות ובדיקת הבקורת הרפואית מותר שיכללו את הבדיקות האמורות.”

(2) במקום תקנת משנה (ג) יבוא:

„(ג) מי שנמצא מתאים בבדיקה הרפואית להיות עגורנאי או למתן איתות, חייב לעבור בדיקות בקורת רפואיות במועדים שייקבעו על ידי הרופא המורשה, ובלבד שפרק הזמן בין בדיקה לבדיקה לא יעלה על שנה אחת לגבי מי שמלאו לו ארבעים שנה או שנתיים לגבי מי שטרם מלאו לו ארבעים שנה; קביעת המועד לבדיקת הבקורת כאמור תיעשה על ידי הרופא המורשה עם קביעת הממצאים הרפואיים של הבדיקה הרפואית או כל בדיקת בקורת — לגבי בדיקת הבקורת הבאה.”

החלפת
תקנה 19

4. במקום תקנה 19 לתקנות העיקריות יבוא:

19. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) אולם תחילתן של תקנות 4 ו-5 היא ביום ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968).⁴

¹ ע"ר 1946, חוס' 1 מס' 1472, עמ' 60; ס"ח 382, תשכ"ג, עמ' 8.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 1979, תשכ"ו, עמ' 1149.

5. בתוספת השניה לתקנות העיקריות —

- (1) בסעיף (ב) יימחק „ובדיקת מהירות התגובה“;
- (2) בסעיף (ג), אחרי „ובדיקת עמוד השדרה“ יבוא „בבדיקה הרפואית הראשונה“;
- (3) בסעיף (ד), בסופו, יבוא „אחת לשנתיים“;
- (4) בסעיף (ו) יימחק „לרבות קרקעיות העיניים“.

6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הבטיחות בעבודה (עגורנאים ומאותתים) (תיקון), תשכ"ח—1967“.

השם

יגאל אלון
שר העבודה

כ"א באלול תשכ"ז (26 בספטמבר 1967)
(חמ 250205)

חוק הטיס, 1927

תקנות בדבר רשיונות לעובדי טיס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30, פסקה 1 לתוספת ג' ולפי פסקה 2 לתוספת ה' לחוק הטיס, 1927¹, פסקה 3 לתוספת הראשונה לדבר המלך על הטיס במושבות (הטלת חוקים), 1937², וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 5

1. בתקנות הטיס (רשיונות לעובדי טיס), תשט"ז—1956⁴ (להלן — התקנות העיקריות), בתקנה 5(א) (3), לאחר פסקת משנה (ב) יבוא —
„(ג) כלי טיס רגיל שמשקלו 5700 ק"ג או פחות (להלן — הגדר טיפוס קבוצה א').“

הוספת
תקנה 2א

2. לאחר תקנה 2 לתקנות העיקריות יבוא —
2א. „הגדר טיפוס קבוצה א' —
טיפוס קבוצה א' אלא כלי טיס מהסוג, המין והטיפוס שעליו נבחן לפי תקנה 11.

(ב) טייס אשר ברשיונו הגדר טיפוס קבוצה א' יהא רשאי להטיס כלי טיס אחר הנכלל בהגדר טיפוס קבוצה א', לבד מכלי הטיס שעליו נבחן לפי תקנה 11 וקיבל הגדר טיפוס קבוצה א' — אם מדריך בעל הגדר הדרכה תקף אישר בכתב כי הטייס עמד בהצלחה במבחן כושר ביצוע טיסה באותו טיפוס כלי טיס ובדיעת מערכותיו.“

הוספת
תקנה 125א

3. לאחר תקנה 125 לתקנות העיקריות יבוא:
125א. איש צוות ומתלמד ינהל רישום שעות טיסה על גבי טופס ובאופן שהורה השר.⁵

השם

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטיס (רשיונות לעובדי טיס) (תיקון), תשכ"ח—1967“.

משה כרמל
שר התחבורה

כ"ב באלול תשכ"ז (27 בספטמבר 1967)
(חמ 75594)

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2551.

² ע"ר 1937, חוס' 2 מס' 707, עמ' 563.

³ ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

⁴ ק"ת 615, תשט"ו, עמ' 912; ק"ת 2027, תשכ"ו, עמ' 2042.

חוק בנק הדואר, תשי"א—1951

תקנות בדבר השירותים בבנק הדואר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לחוק בנק הדואר, תשי"א—1951¹, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון
התוספת
הראשונה

1. בתוספת הראשונה לתקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר), תשי"ד—1953², במקום חלק ה יבוא:

„חלק ה'

(תקנה 39 (ב))

מפסים לשימוש של בעל חשבון סילוקים

שיעור האגרה
בלירות

1. שובר תשלום להפקדה על ידי בעל חשבון סילוקים לזכות

חשבונו

חינם

0.10

2. הוראת תשלום — פנקס בן 25 דף

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בנק הדואר (שירותים בבנק הדואר) (תיקון), תשכ"ח—השם 1967".

ישראל ישיעיהו-שרעבי
שר הדואר

כ"א באלול תשכ"ז (26 בספטמבר 1967)
(חמ 76012)

¹ ס"ח 79, תשכ"א, עמ' 219; ס"ח 206, תשט"ז, עמ' 85.
² ק"ח 400, תשי"ד, עמ' 118; ק"ח 2034, תשכ"ו, עמ' 2285.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריפים של שירותי הדואר לחוץ-לארץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת

1. בתוספת לתקנות בתי הדואר (תעריפים של משלוח מברקים לחוץ-לארץ), תשכ"ד—1964²

(1) במקום הפרט „איסלנד" יבוא:

„איסלנד 6.80 8.80 0.40 0.27 0.80";

(2) במקום הפרט „אנטילים הולנדיים" יבוא:

„אנטילים הולנדיים 1.84 20.24 0.92 0.86 1.84";

(3) במקום הפרט „בלגיה" יבוא:

„בלגיה 0.74 8.14 0.37 0.30 0.74";

(4) במקום הפרט „דניה" יבוא:

„דניה 0.74 8.14 0.37 0.31 0.74";

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח 463, תשכ"ה, עמ' 234.
² ק"ח 1539, תשכ"ד, עמ' 709; ק"ח 2054, תשכ"ו, עמ' 2589.

- (5) במקום הפרט „נורווגיה” יבוא :
 „נורווגיה” 0.80 0.35 0.40 8.80 0.80 ;
 (6) במקום הפרט „פארו (איים)” יבוא :
 „פארו (איים)” 0.78 0.26 0.39 8.58 0.78 ;
 (7) במקום הפרט „פורטוגל” יבוא :
 „פורטוגל” 0.75 0.37 0.40 8.35 0.75 ;
 (8) במקום הפרט „פינלנד” יבוא :
 „פינלנד” 0.80 0.35 0.40 8.80 0.80 ;
 (9) במקום הפרט „שוויץ” יבוא :
 „שוויץ” 0.72 0.30 0.35 8.00 0.72 .

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפים של משלוח מברקים לחוץ-לארץ) (תיקון), תשכ"ח—1967”.

השם

כ"א באלול תשכ"ז (26 בספטמבר 1967) (חמ 78007)
 ישראל ישעיהו-שרעבי
 שר הדואר

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריפים של שירותי הטלקס לחוץ-לארץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתוספת לתקנות בתי הדואר (תעריפים של שירותי הטלקס לחוץ-לארץ), תשכ"ד—
 1964² —

תיקון התוספת

- (1) אחרי הפרט „גאבון” יבוא :
 „גואטמלה” 12.00 36.00 ;
 (2) אחרי הפרט „גואם” יבוא :
 „גויאנה” 12.00 36.00 ;
 (3) אחרי הפרט „ליבריה” יבוא :
 „לייורד, וינדוורד (איים)” 12.00 36.00 ;
 (4) אחרי הפרט „סיירה ליאונה” יבוא :
 „סמואה (איים של ארה"ב)” 15.00 45.00 .

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפים של שירותי הטלקס לחוץ-לארץ) (תיקון), תשכ"ח—1967”.

השם

כ"א באלול תשכ"ז (26 בספטמבר 1967) (חמ 78006)
 ישראל ישעיהו-שרעבי
 שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155 ; ס"ח 463, תשכ"ה, עמ' 234.
² ק"ת 1539, תשכ"ה, עמ' 721 ; ק"ת 2047, תשכ"ו, עמ' 2449.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם של קרן היסוד — המגבית המאוחדת לישראל, נושאות ריבית של 7% לשנה בסכום כולל של 3,500,000 דולר של ארצות הברית של אמריקה, שיעמדו לפדיון בשנים 1973 — 1982, ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום כ"ח באלול תשכ"ז (3 באוקטובר 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהיה פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכות מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

השם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה), תשכ"ח—1967”.

לוי אשכול

כ"ח באלול תשכ"ז (3 באוקטובר 1967)
(חמ 72850)

ראש הממשלה

ממלא מקום שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

² ריני פרינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

ד/כ 2/153

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

תחולת
הפקודה על
דרך

1. הפקודה תחול על הדרך ברוחב עד 20 מטר המתחילה בנקודת ציון 293.690 — 211.810 בקירוב על הכביש מס' 4113 דפנה-דן ומסתיימת בנקודת ציון 294.550 — 210.940 בקירוב, על הכביש ליד תל-דן, המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה מספר כ/5533 הערוכה בקנה מידה 1:20000 והחתומה ביד שר העבודה ביום כ"א באלול תשכ"ז (26 בספטמבר 1967).

רשות לעיין
בהעתק המפה

2. העתק המפה האמורה בסעיף 1 נמצא במחלקת עבודות ציבוריות, מחוז הצפון, נצרת-עלית, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (כביש דן — תל-דן), תשכ"ח—1967”.

יגאל אלון
שר העבודה

כ"א באלול תשכ"ז (26 בספטמבר 1967)
(חמ 75050)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1805, עמ' 40; ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 144.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשל טוז מקומי

פקודת העיריות

חוק עזר לאשקלון בדבר סלילת רחובות

בחוק סמכותה לפי סעיפים 250 עד 252, 254 ו-259 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית אשקלון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביב” — לרבות תעלת שופכין, חפירה לבניית ביבים, צינורות ואבזרים המשמשים לבניית ביבים;

„בעל” — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, או אדם המשלם ארנונות לעיריה או מסי ממשלה ביחס לנכס, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה מעשר שנים;

„הוצאות סלילה” — הוצאות לסלילת רחוב, לרבות הוצאות משרד וכל סכום המגיע מאת העיריה, אם כריבית ואם באופן אחר, בקשר עם הסלילה או מימונה ולרבות הוצאות הגביה, אך בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„כביש” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו לכלי רכב או לבעלי חיים בהתאם לחוק עזר זה;

„כיסוי” — רובד אבנים, בטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר ובין שאיננו מצופה, וכל חומר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„מדרכה” — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו להולכי רגל בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני שפה וקירות תומכים;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — מועצת העיריה;

„סלילת רחוב” — סלילת כביש או מדרכה ברחוב מסויים לרבות עבודות אלה:

- (1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;
- (2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, נטיעתם מחדש, הריסת מבנים ישנים ופינויים, התקנתם מחדש של ביבים, תעלות, צינורות מים, בורות שופכין, כבלי חשמל, טלגרף או טלפון, סילוקם וסתימתם;
- (3) חפירת בורות לעמודי תאורה והצבתם של עמודים אלה;
- (4) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;
- (5) בנייתם ושינויים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות, צדי דרך, גדרות מגן וקירות גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ”ד, עמ’ 197.

² ס”ח 250, תשי”ח, עמ’ 108.

(6) ריצוף שבילים, סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם ;

(7) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה ;

(8) כל עבודה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה ;

„נכס” — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב ;

„נכס גובל”, לגבי רחוב או קטע מרחוב — לרבות נכס שבינו ובין אותו רחוב או קטע נמצאים תעלה, ביב, חפירה, רצועת ירק, נטיעות או כיוצא באלה, בין אם יש גישה לנכס מאותו רחוב או קטע ובין אם אין גישה כאמור ;

„עיריה” — עיריית אשקלון ;

„ראש העיריה” — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„תשתית” — רובד אבנים, בטון, קורקר או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה.

2. המועצה רשאית להקצות חלק מרחוב לכביש וחלק למדרכה. כביש ומדרכה

3. המועצה רשאית להחליט על סלילת כביש או מדרכה בהתאם לחוק עזר זה. החלטה על סלילת רחוב

4. החליטה המועצה לסלול כביש, יודיע ראש העיריה על החלטתה לבעלי הנכסים החייבים בדמי השתתפות לפי סעיפים 7 או 14. הודעה על החלטה לסלול רחוב

5. (א) העיריה רשאית לשנות רחבו של כביש בין להרחבה ובין לצמצום. שינוי רחבו של כביש

(ב) הוצאות השינוי דינן כדין הוצאות סלילה.

(ג) הרחיבה העיריה כביש ועל ידי כך צומצמה המדרכה, או צומצמה כביש ועל ידי כך הורחבה המדרכה לאחר שנסתיימה בנייתה, תישא העיריה בכל הוצאות ההרחבה או הצמצום על אף האמור בסעיף קטן (ב).

6. העיריה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס ; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה ; בין לכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים : סלילה כביש

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;

(2) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;

(3) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;

(4) סלילת התשתית והכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא ;

(5) התקנתם של מיתקני תאורה ;

(6) השלמת סלילת הכביש, בבת אחת או בשלבים כאמור ;

(7) סידור שדרות, מדשאות ובריכות, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

(ג) דמי השתתפות החלים על בעלי הנכסים כאמור, ישולמו לעירייה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה לפי חשבון שנשלח אליהם על ידי המהנדס; ואולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים רשאית העירייה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת כל שלב, את סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או שלבים שהושלמו לפניו, לפי חשבון שנשלח אליהם על ידי המהנדס.

מפרונות על
חשבוני דמי
השתתפות
בסלילת כבישים

8. (א) במסרה הודעה לפי סעיף 4, רשאי ראש העירייה לדרוש בהודעה בכתב מאת כל אחד מבעלי הנכסים החייבים או עשויים להיות חייבים בדמי השתתפות לפי סעיף 7, לשלם לעירייה תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה, על חשבון חלקו בדמי ההשתתפות, את הסכום הנקוב בהודעה, ובעל הנכס חייב למלא אחרי הדרישה.

(ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (א) לא ינקוב ראש העירייה אלא באותו סכום שהוא חלקו של מקבל ההודעה, לפי החלוקה האמורה בדמי השתתפות של בעלי הנכסים בהוצאות סלילת הכביש או שלב ממנו שבדעת העירייה לסלול במשך שנה אחת מיום ההודעה, כפי שהוצאות אלה נאמדו מראש על ידי מהנדס.

(ג) גבתה העירייה פקדונות לפי חוק עזר זה ולא ביצעה את הסלילה במשך שנה מיום ההודעה, תחזיר העירייה למשלם את הסכום ששולם לה כאמור על ידיו.

9. (א) לא יסלול אדם — חוץ מהמועצה — כביש אלא לפי היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאים, לפרטים ולדרכים שפורטו בו; הפרטים, התנאים והדרכים כאמור ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

סלילת כביש
על ידי
הבעלים

(ב) סלל אדם כביש ללא היתר כאמור או שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורטים בהיתר, רשאית המועצה להרסו או לשנותו או לבצע את העבודה כהלכה ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה עד 25%.

10. (א) ראש העירייה, באישור המועצה, רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל נכס הגובל רחוב לסלול סלילה ראשונה מדרכה לאורך הרחוב הגובל את נכסו.

דרישה לסלול
מדרכה

(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הסלילה וכן את התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל הנכס שנמסרה לו הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

11. לא יסלול אדם — חוץ מהמועצה — מדרכה, אלא בשני אלה:

סלילת מדרכה
על ידי הבעלים

(1) כשהוא ממלא אחרי הודעת ראש העירייה או לפי היתר בכתב שניתן על ידיו;

(2) באופן ולפי התנאים והפרטים שנכללו בהודעה או בהיתר.

12. (א) לא מילא בעל נכס אחר הודעת ראש העירייה לפי סעיף 10 רשאית העירייה לבצע את הסלילה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל נכס.

ביצוע העבודה
על ידי העירייה

(ב) סלל בעל נכס שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורשים בהודעה או בהיתר, רשאית המועצה להרסו או לשנות את המדרכה, לבצע את העבודות כהלכה ולגבות מאותו בעל נכס את הוצאות ההריסה או השינוי וכן את ההוצאות לביצוע העבודות.

ובין שלא כדי רחבה המלא ;

(2) הנחת אבני שפה ;

(3) ריצוף או כיסוי המדרכה, בין כדי רחבה המלא ובין שלא כדי רחבה המלא ;

(4) השלמת סלילת המדרכה, בבת אחת או בשלבים כאמור ;

(5) סידור שדרות, מדשאות ובריכות, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי
השתתפות
בסלילת מדרכות
וגבייתם

14. (א) בכל הוצאות סלילה של מדרכה לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים של אותו אזור בהתאם ליחס אורך חזיתותיהם.

(ב) החליטה המועצה לסלול מדרכה יחולו הוראות סעיפים 7 (ג) ו-8 בשינויים המחוייבים.

תעורה על
סכום
ההוצאות

15. תעודת המהנדס בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או מדרכה או לביצוע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיפים 6 או 13 או לביצוע כל עבודה אחרת לפי חוק עזר זה, תהא ראייה לכאורה לגבי ענינים אלה.

פסירת הודעה

16. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במען מגוריו או במען עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום העיריה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

סלילה שהות
בה בעבר

18. התחילה המועצה בסלילת רחוב לפני תחילתו של חוק עזר זה, יחולו לגבי אותה סלילת הוראות חוקי עזר למגידל (סלילת רחובות), תשי"א—1951.³

ביטול

19. חוק עזר למגידל (סלילת רחובות), תשי"א—1951 — בטל, פרט לאמור בסעיף 18.

חשם

20. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשקלון (סלילת רחובות), תשכ"ח—1967".

רחביה אדיבי
ראש עיריית אשקלון

נתאשר.
י' באב תשכ"ז (16 באוגוסט 1967)
(חמ 860013)

חיים משה שפירא

שר הפנים

³ ק"ח 106, תשכ"א, עמ' 1512.

קובץ התקנות 2119, ח' בתשרי תשכ"ח, 12.10.1967

פקודת העיריות

חוק עזר לנתניה בדבר אספקת מים

בחוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית נתניה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לנתניה (אספקת מים), תשכ"ו—1966², במקום פרט 7 (א) יבוא:

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות	
		א., מקום שהותקן מד-מים:
		(1) לשימוש ביתי —
0.65	21.5	3 מ"ק ראשונים
	21.5	ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם
	31.5	ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם
	51.5	מעל ל-16 מ"ק
		(2) לגינות נוי ולמשקי עזר —
		(א) במקום שיש מד-מים נפרד לגינה —
		בהגבלה של 9 מ"ק לכל 100 מ"ר בין
	11.5	החדשים אפריל — נובמבר
		(ב) במקום שאין מד-מים נפרד לגינה —
		בהגבלה של 9 מ"ק לכל 100 מ"ר בין
	11.5	החדשים אפריל — נובמבר, מעל 10 מ"ק
	21.5	(3) למוסדות
	26.5	(4) לבתי מלון ופנסיונים
	21.5	(5) בתי מרחץ ציבוריים ובריכות שחיה
	26.5	(6) למכבסות
		(7) לחנויות, עסקים שאינם מלאכה, משרדים
		ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר
3	51.5	בתוספת זו
		(8) לחנויות דגים —
	21.5	עד 1000 מ"ק לשנה
	25.5	מעל ל-1000 מ"ק
		(9) לתעשייה — לצרכי עסק שהוא מלאכה —
		לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —
	20	בגבולות הכמות המוקצבת
	31.5	מעל הכמות המוקצבת
	31.5	לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של עיריה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ק"ת 1869, תשכ"ו, עמ' 1755.

41.5

(10) לבניה

(11) לחקלאות —

לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

8

בגבולות הכמות המוקצבת

11.5

מעל הכמות המוקצבת

לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של

"11.5

העיריה

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ח—1967".

א' בר - מנחם

נתאשר.

ראש עיריית נתניה

כ"ה באב תשכ"ז (31 באוגוסט 1967)

(חמ 886005)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לרמלה בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251, 254 ו-259 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת

עיריית רמלה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בית שחיטה" — מקום בו שוחטים או מורטים עופות ;

„בית שחיטה מוכר" — בית שחיטה המוכר על ידי העירייה לצורך חוק עזר זה ;

„עופות" — עופות בית, לרבות תרנגולים, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גויניאה, תרנגולי

הודו, פסיון ושלז ;

„העיריה" — עיריית רמלה ;

„המועצה" — מועצת העיריה ;

„ראש העיריה" — לרבות אדם שהוסמך בכתב לענין חוק עזר זה, כולו או מקצתו, על ידי

ראש העיריה ;

„רופא וטרינרי" — הרופא הוטרינרי של העיריה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי

בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולו או מקצתו ;

„רשיון" — רשיון שניתן על ידי מועצת העיריה על פי חוק עזר זה.

איסור החזקת

בית שחיטה

2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית שחיטה, אלא אם הוא בית שחיטה מוכר.

איסור שחיטה

3. (א) לא ישחט אדם ולא ימרוט עופות ולא יוציא את קרביהם בתחום העיריה, מחוץ

לבית שחיטה מוכר.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עופות ברשותו הפרטית

ולצורך עצמו.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 197.

4. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית שחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה. הוצאת עופות שחטים

5. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית השחיטה עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי. הוצאת עופות מבית השחיטה

6. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט, לא ימרוט נוצותיו ולא יוציא את קרביו בבית השחיטה אלא לפי רשיון. חובת רשיון והיתר כניסה

(ב) לא יכנס אדם לבית שחיטה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש העיריה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —

(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד העיריה, הנכנס לבית שחיטה לשם מילוי תפקידו;

(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית שחיטה בתוקף תפקידו;

(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;

(4) כל אדם אחר שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).

7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש רשיון, וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון, לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6. סתו רשיון

(ב) בגוף הרשיון יצויין התאריך שבו ניתן; הרשיון יהיה תקף החל מתאריך זה.

(ג) בקשה למתן רשיון או לחידושו תוגש לעיריה בכתב.

(ד) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעת תקפו.

(ה) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ו) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.

(ז) בעד כל רשיון תשולם אגרה של לירה אחת.

(ח) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם מלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון — ביטול רשיון

(1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה;

(2) מנע בעד הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית שחיטה או בסביבתו או הפריע לו במילוי תפקידו כאמור;

(3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי שניתנה על פי חוק עזר זה, או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה על ידיו, הנוגעת להנהלה תקינה של בית שחיטה ולסדר הטוב בו;

(4) נמצא סובל ממחלה מידבקת;

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך בפני שר הפנים או בפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל רשיון לפי סעיף 17.

9. אדם הנכנס לבית שחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.
10. עופות שנלקחו לבית שחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדוקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור על שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו; הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.
11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית שחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי למאכל, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיוורה.
12. לא יושלמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו-11.
13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי סעיפים 10 או 11 היא סופית.
14. המביא עוף לבית שחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.
15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית שחיטה אלא בכלי רכב שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאימים לכך.
16. המביא עוף לבית השחיטה ישלם לעירייה בעד השירותים המפורטים בתוספת אגרה בשיעור הנקוב בה, אפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.
17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.
18. חוק עזר לרמלה (שחיטת עופות), תשי"ב—1951² — בטל.
19. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (שחיטת עופות), תשכ"ח—1967”.

מעטה קבוע
של הנכנסים
לבית שחיטה

בדיקת עופות
חיים

בדיקת עופות
שחוטים

פיצויים

החלטת הרופא
סופית

מוצאו של העוף

הובלתם של
עופות שחוטים

אגרת שירותים

ענשים

ביטול

השם

תוספת

(סעיף 16)

שיעור האגרה לראש באגורות

שירותים למעט
מריטה

4
8
10

פרגית או תרנגולת
ברווז או ברבור
תרנגול הודו או אווז

יהודה שטיין
ראש עיריית רמלה

נתאשר,
כ"ה באב תשכ"ז (31 באוגוסט 1967)
(חמ 89734)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגבעת-שמואל בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית גבעת-שמואל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950²;

„מדרמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית גבעת-שמואל;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס, ו-”בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

„צרכי בית“ — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אקפקט מים), 1936³ ;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה ;

„רשת פרטית“ — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים ;

„נפח בנין“ — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג ; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור ; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו ;

„צרכי עסק“ — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש :

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין ; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

³ ע"ר 1936, תוס' 1' מס' 560, עמ' 1'.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הגיחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים. ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

התקנת
מד-מים

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד-מים ואגרת התקנת מד-מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד-מים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מד-מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד-מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מד-מים בלבד.

(ז) היה מד-המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד-מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-מים או לאבדו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפני רמות המים שורשמה על ידו מד-מים. מלבד זאת, יחולו

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת, מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת, הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד־המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד־המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנוצלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדי־מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד־מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור ההוצאות.

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדממים רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדממים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת
אספקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדממים, צינור, או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נסיעות ציבוריות.

מכירת מים
והעברתם 15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק 16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום 17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת
תיקונים 18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

אם הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבן נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ענשים

21. חוק עזר לגבעת-שמואל (אספקת מים), תשכ"ב—1962⁴ — בטל.

ביטול

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת-שמואל (אספקת מים), תשכ"ח—1967“.

השם

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) :
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד 200
 - לכל יחידת מלאכה או תעשיה 250
 - (2) הרחבת החיבור, פירוק החיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —
 - עד 2" 35
 - למעלה מ-2" 75
2. אגרה בעד היתר לשינויה או הסרתה של רשת פרטית (סעיף 3 (ב)) 5
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה)) 10
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) —
 - לנכס בשטח עד חצי דונם 200
 - לכל מ"ר נוסף 0.40
 - ונוסף לזה :
 - בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה, לכל קומה 1.50
 - בבנין שאינו למגורים, לכל מ"ק מנפת הבנין 1

⁴ ק"ח 1284, תשכ"ב, עמ' 1567; ק"ח 1371, תשכ"ג, עמ' 51; ק"ח 1511, תשכ"ד, עמ' 260.

75	55
95	75
200	150

לפי חשבון שהגיש המנהל

האגרה בלירות

15

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

6. אגרת בדיקת מד-מים כולל דמי פירוק, הובלה וה-
תקנה (סעיף 5 (ט))

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(א) במקום שהותקן מד-מים

(1) לשימוש ביתי:

0.60	20
	25
	20
	35

ל-3 מ"ק הראשונים

ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם

ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם

מעל ל-16 מ"ק

(2) לגינות נוי מעובדות ולמשקי עזר, בהג-

בלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר או חלק

מהם בין החדשים אפריל—נובמבר

מעל להגבלה תיווסף הכמות לפריט

7 (א) (1)

(3) למסחר; לבתי עסק, למשרדים, למלאכה

ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום

2.50	25
------	----

אחר בתוספת זו

50

(4) לבניה

30

(5) למוסדות

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים

לשימוש ביתי:

2.50

לחדר ראשון

1.50

לכל חדר נוסף

האגרה בלירות

10

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

חיים בונה

נתאשר.

כ"ז בתמוז תשכ"ז (4 באוגוסט 1967) ראש המועצה המקומית גבעת-שמואל
(חמ 810808)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגן-יבנה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית גן-יבנה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית גן-יבנה;

„בית עסק“ — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, בית מלאכה וכל מקום אחר בתחום המועצה שבו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, מלון או פנסיון;

„בית אוכל“ — כל מקום בתחום המועצה שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק או מזנון;

„בית קפה“ — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;

„בית עינוג“ — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5 למחרת;

„פתוח“ — לרבות עשיית עסק, מלאכה או עינוג, הגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, או אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך;

„בעל“ — בעל בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג, לרבות שוכרו, מנהלו או המחזיק בו.

סגירת בתי עסק
ובתי עינוג
בימי מנוחה

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק או בית עינוג.
(ב) בליל יום הזכרון לשואה ולגבורה כמשמעותו בחוק יום הזכרון לשואה ולגבורה, תשי"ט—1959⁵ (להלן — יום השואה), לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עינוג.

סגירת בתי עסק
בימים שאינם
ימי מנוחה

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —
(1) חנות לממכר מזון —

בקיץ — בשעות שבין 20.00 לבין 05.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30;

בחורף — בשעות שבין 19.30 לבין 06.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30;

(2) קיוסק או מזנון לממכר פירות, שוקולדה, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים לא משכרים — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00 למחרת;

(3) חנות לממכר פרחים, מזכרות, ספרים ועתונים — בשעות שבין 22.00 ובין 05.00 למחרת;

(4) בית מלאכה — בשעות שבין 19.00 ובין 06.00 למחרת;

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

³ ע"ר 1835, חוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

⁴ ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 4, עמ' 12.

⁵ ס"ח 780, תשי"ט, עמ' 112.

- (5) מספרה — בשעות שבין 20.00 לבין 06.00 למחרת;
 (6) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (4) — בקיץ — בשעות שבין 20.00 לבין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30;
 בחורף — בשעות שבין 19.00 לבין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.30 ובין 15.30.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק במוצאי ימי מנוחה, אולם בכל אחד מהימים כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול; ח' י"א, י"ב ו-י"ג בתשרי; ז' באדר עד ט"ו בו; ח', ט', י', י"א, י"ב ו-י"ג בניסן; ב', ג' ו-ד' בסיון — מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00 וכן כל יום ה' בשבוע מותר בו — אם אינו חל במעדי ישראל — לפתוח כל בית עסק עד שעה 22.00.
 (ג) בתקופה שמיום 1 ביולי עד 31 באוגוסט לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח חנות ביום שלישי בשבוע בשעות שבין 14.00 לבין 06.00 למחרת.
 (ד) בסעיף זה —

„קִיץ” — התקופה שמיום י"א בניסן עד יום א' בחשון;
 „חורף” — התקופה שמיום ב' בחשון עד יום י' בניסן.

4. (א) בימי מנוחה ובלייל יום השואה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל או בית קפה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בימי מנוחה, למעט יום הכפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל או בית קפה שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי ששועים, נגינה וכיוצא באלה, מהתחלת יום המנוחה עד השעה 22.00 ובין השעות 10.00 עד 15.00, לצורך מכירה והגשת אוכל או משקה בין כתלי בית האוכל או בית הקפה.

5. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00 למחרת, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת המועצה;

(2) (א) בית קפה — שבו מופסקת כל נגינה בשעה 24.00 — בשעות שבין 01.00 ובין 05.00 למחרת, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת המועצה;

(ב) בית קפה אחר — בשעות שבין 24.00 ובין 05.00 למחרת.

6. (א) הוראות הסעיפים 2 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית עינוג, בית אוכל או בית קפה שבעליו אינו יהודי ואינו פותח אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.

(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על הספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה או בכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 200 לירות.

8. חוק עזר לגן-יבנה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"ח-1958 * — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגן-יבנה (פתיחת בתי עסק וסגירתם)”, תשכ"ח-1967.

ש מ ו א ל א ו - ח י ו נ

נתאשר.

ראש המועצה המקומית גן-יבנה

ט"ו בסיון תשכ"ז (23 ביוני 1967)

חיים משה שפירא

(חמ 810200)

שר הפנים

⁶ ק"ת 795, תשי"ח, עמ' 1220.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליהוד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית יהוד חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר ליהוד (אספקת מים), תשכ"ו—1966², במקום פרט 7 יבוא:

תיקון התוספת

האגרה הסיניסלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות	
		7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —
		(א) במקום שהותקן מד-מים
		(1) לשימוש ביתי —
0.75	25	3 מ"ק ראשונים
	25	ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם
	35	ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם
	45	מעל ל-16 מ"ק
		(2) לגינות נוי ולמשקי עזר —
		(א) שאין להם אספקת מים נפרדת במ-
		דידה — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100
		מ"ר או חלק מהם בין החודשים אפריל —
	20	נובמבר, מעל ל-12 מ"ק
		(ב) שיש להם אספקת מים נפרדת במ-
	20	דידה — בהגבלה של 15 מ"ק ל-100 מ"ר
		לחודשים בין החודשים אפריל—נובמבר
		(3) לחקלאות —
		לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של
		המועצה —
	10	במסגרת הכמות המוקצבת
	13	מעל הכמות המוקצבת
		(4) לחנויות, עסקים, משרדים — לכל שימוש
3.50	35	אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו
3	30	(5) לבתי מלאכה
		(6) לתעשיה —
		לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של
		המועצה —
	23	במסגרת הכמות המוקצבת
	30	מעל לכמות המוקצבת
2.50	25	(7) למוסדות
	55	(8) לבניה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש פ, תשכ"ה, עמ' 256.

² ק"ת 1896, תשכ"ו, עמ' 2292.

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים —

לכל יחידת דיור — לחודש —

2.50

לחדר ראשון

"1

לכל חדר נוסף

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליהוד (אספקת מים) (תיקון), תשכ"ח—1967".

סעדיה חתוכה
ראש המועצה המקומית יהוד

נתאשר.
י"א באב תשכ"ז (17 באוגוסט 1967)
(חט 881804)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למודיעים בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזור-
רית מודיעים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„תעודה” — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
„המועצה” — המועצה האזורית מודיעים.

מחוז תעודה

2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.

אגרה

3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או
מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

ביטול

4. חוק עזר למודיעים (אגרת תעודת אישור), תשי"ז—1957² — בטל.

השם

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למודיעים (אגרת תעודת אישור), תשכ"ח—1967".

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 722, תשי"ז, עמ' 1745.

א. תעודה —

	(1) בענין הנוגע לקרקעות, בנינים וירושות, פרט לרישום
10	דירה בבית משותף
7.50	(2) בענין רישום דירה בבית משותף
2	(3) בכל ענין אחר
1	ב. בעד העתק מתעודה

נתאשר.

כ"ה באב תשכ"ו (31 באוגוסט 1967)
(חמ 83950)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לפרדס-חנה ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית פרדס-חנה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„נכס” — בנין או מגרש;

„בעל” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאינו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — כל מבנה שהוא בנוי אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מכוונים להקיף או לתחום קרקע כלשהי וכולל את שטח הקרקע שמשתמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה; „שטח בנוי” — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על מחוז חיפה, כעל שטח בנוי לענין חוק עזר זה;

„מגרש” — קרקע פנויה בשטח בנוי;

„המועצה” — המועצה המקומית פרדס-חנה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מפקח” — אדם שנתמנה על ידי המועצה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת בעל מגרש לנקות את המגרש, ומאת בעל בנין או המחזיק בו, לנקות חצר או כניסה של אותו בנין.
(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לכיצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

3. בעל נכס או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

חובה למלא
אחריות ההודעה

4. לא מילא בעל נכס או המחזיק בו אחרי הודעת ראש המועצה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות את הוצאות הניקוי מאת בעל הנכס או המחזיק בו.

ניקוי על ידי
המועצה

5. (א) אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ב) האגרה בעד ניקוי מגרש תשולם על ידי בעל המגרש, ואילו האגרה בעד ניקוי חצר או כניסה לבנין תשולם בשיעור של $\frac{1}{3}$ על ידי בעל הבנין ובשיעור של $\frac{2}{3}$ על ידי המחזיקים בו. שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים על ידיהם; לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

אגרת ניקוי

6. (א) המפקח רשאי להיכנס מזריחת-החמה עד שקיעתה לכל מגרש, חצר או כניסה לבנין כדי לברר את מצב הניקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש המועצה כאמור בסעיף 2.
(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

אישור כניסה

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעה

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

ענשים

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדס-חנה (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ח—1967".

השם

אגרת ניקוי בלירות	תוספת (סעיף 5)
15	1. בעד ניקוי מגרש ששטחו עד חצי דונם
10	לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו
20	2. בעד ניקוי חצר ששטחה עד חצי דונם
15	לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו
3	3. בעד ניקוי כניסה לבנין
	נתאשר:
	כ"ג בתמוז תשכ"ח (31 ביולי 1967)
	ראש המועצה המקומית פרדס-חנה
	חיים משה שפירא
	(חמ 848017)

שרהפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-ביאליק בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-ביאליק חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית קרית-ביאליק;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי בכתב;

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנון, בכתב או בדפוס, דרך הדבקה או הצגה או הפצה או במסירת תכנון דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה, או כיוצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע, או כל צירוף של אלה;

„הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייוחד המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט
סעיפים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מה- אותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו וכן לסרב לתת רשיון.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה שנקבעה בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

אגרות

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש פ, תשכ"ה, עמ' 268.

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;

(2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.

6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי-חיים.

7. לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.

(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.

(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.

9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות אלא לפי היתר מיוחד מאת המועצה.

(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה האגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

11. חוק עזר לקרית-ביאליק (מודעות ושלטים), תשי"ח—1958² — בטל.

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-ביאליק (מודעות ושלטים)”, תשכ"ח—1967.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

אורך כ"מ	רוחב כ"מ	
93	62	מודעה גדולה
46	62	מודעה בינונית
46	31	מודעה קטנה
23	31	מודעה זעירה

² ק"ח 783, תשי"ח, עמ' 1027.

תוספת שניה

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

חלק א' — מודעות

1. מודעות על גבי לוחות המודעות של המועצה על סדרה של 25 לוחות מודעות או חלק מהם

שיעור האגרה
בלירות

	(א) מודעה גדולה —
12.50	לשלושת הימים הראשונים או חלק מהם
4.20	לכל יום נוסף
0.30	בעד הדבקת כל טופס נוסף של אותה מודעה
	(ב) מודעה בינונית —
6.25	לשלושת הימים הראשונים או חלק מהם
2.10	לכל יום נוסף
0.25	בעד הדבקת כל טופס נוסף של אותה מודעה
	(ג) מודעה קטנה —
3.25	לשלושת הימים הראשונים או חלק מהם
1.10	לכל יום נוסף
0.20	בעד הדבקת כל טופס נוסף של אותה מודעה
	(ד) מודעה זעירה —
1.75	לשלושת הימים הראשונים או חלק מהם
0.80	לכל יום נוסף
0.15	בעד הדבקת כל טופס נוסף של אותה מודעה

2. מודעה באמצעות מכשיר אופטי או חשמלי על בד קולנוע או במקום אחר —

2 לכל שבוע או חלק ממנו, לכל מקום פרסום

3. סרט פרסום על בד קולנוע בעד כל 27 מטר או חלק מהם לכל שבוע או חלק ממנו — לכל בית קולנוע

5

4. מודעה על רכב פרטי או מסחרי, בעד כל מטר מרובע או חלק ממנו — לכל שנה או חלק ממנה

7.50

5. מודעה בתוך רכב ציבורי — לכל שנה או חלק ממנה

2

6. הודעה על גבי החלק החיצוני של רכב ציבורי —

לכל שנה או חלק ממנה —

- (א) מודעה ששטחה שליש מטר מרובע או חלק ממנו

20

- (ב) מודעה ששטחה מעל שליש מטר מרובע

30

7. לוח מודעות שהמועצה העמידה אותו לרשות המפרסם —

לשבוע או חלק ממנו

17.50

8. רשיון שנתי לבעל בית קולנוע לפרסם מודעות הנוגעות לעסקי הקולנוע — בעד כל מטר מרובע או חלק ממנו, לכל שנה או חלק ממנה
9. מודעה מוארת-בחשמל או בניאון או בכל אופן אחר — בעד כל מטר מרובע או חלק ממנו, לכל שנה או חלק ממנה

חלק כ' — שלטים

1. שלט — לכל מטר אורך או — אם הרוחב ארוך יותר — לכל מטר רוחב או חלק ממטר — לשנה
2. שלט המואר באורות ניאון או בכל אופן אחר — בעד כל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה

צבי קרלינר

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-ביאליק

כ"ה באב תשכ"ז (31 באוגוסט 1967)

(חמ 85204)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לתל-מונד בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962² (להלן — החוק), מתקינה המועצה המקומית תל-מונד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
- „ביוב” — ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם, למעט מכון טיהור;
- „מ"ר של בניה” — מ"ר של בניה לפי הבנוי למעשה;
- „המועצה” — המועצה המקומית תל-מונד;
- „ראש המועצה” — לרבות מי שהוסמך על ידיו לענין חוק עזר זה;
- „היטל ביוב” — היטל המוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת ביוב או קנייתו כאמור בסעיף 17 לחוק;
- „נכס” — בנין או קרקע בתחום המועצה למעט רחוב.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

- היטל ביוב
2. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוב שישמש אותו נכס, חייבים בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת לכל השלבים כאמור בסעיף 16 לחוק.
- בניה נוספת
3. נוספה בניה לנכס אחרי מסירת הודעה כאמור בסעיף 2, חייב בעליו בהיטל ביוב לכל מ"ר על בניה שנתווספה בשיעורים שנקבעו בתוספת.
- חיבור ביב פרטי לביוב
4. (א) חיבור ביב פרטי לביוב לא ייעשה אלא על ידי ראש המועצה.
(ב) בעל נכס או מחזיקו הרוצה בחיבור ביב פרטי שבנכסו לביוב, יגיש למהנדס המועצה בקשה בכתב ותכנית החיבור ואם היה הביב בתחומה של רשות מקומית אחרת, יצרף את הסכמת אותה הרשות המקומית לכך.
- איסור פגיעה בביוב
5. לא יפגע אדם, לא יזיק ולא יפגום בביוב השייך למועצה.
- מסירת הודעה
6. מסירת הודעה לפי חוק זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים לפחות הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
- ענשים
7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה המקומית או אחרי הרשעתו בדיון.
- השם
8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-מונד (ביוב)“, תשכ"ח—1967.

תוספת

(סעיפים 2 ו-3)

שיעור האגרה
בלירות

15.—

כל מ"ר של בניה בשכונת שפרינצק
היטל ביוב —

נחאשר.

נפת לי דין

י' בתמוז תשכ"ז (18 ביולי 1967)
(חמ 858016)

ראש המועצה המקומית תל-מונד

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).